

20.07.2010

447/2008

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL ORADEA

Secția Comercială de Contencios Administrativ și Fiscal

Dosar nr. / / CA / 2008

DECIZIA NR. 448/CA/2010-R

Ședința publică din

PREȘEDINTE:

- judecător
- judecător
- judecător
- grefier

Pe rol fiind soluționarea recursurilor în contencios administrativ declarate de recurentele pârâte: **ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI ORADEA** cu sediul în Oradea, str.D.cantemir, nr. 2-4, jud.Bihor , **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR** cu sediul în Oradea, str.D.Cantemir, nr. 2B, jud.Bihor în nume propriu și în reprezentarea **AGENȚIEI NAȚIONALE DE ADMINISTRARE FISCALĂ BUCUREȘTI** cu sediul în București sector 5, str.Apolodor, nr.17, jud.Bihor în contradictoriu cu intimata reclamantă

cu sediul în Oradea, P-ța Unirii ,nr.1, jud.Bihor , împotriva sentinței nr. din .2010 pronunțată de Tribunalul Bihor ÎN DOSAR NR. /CA/ /2008 având ca obiect – contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședința publică de azi nu se nimeni.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, învederându-se instanței că recursurile sunt scutite de plata taxei de timbru, precum și faptul că părțile au solicitat judecarea cauzei în lipsă, după care:

Instanța rămâne în pronunțare.

**CURTEA DE APEL
DELIBERÂND:**

Constată că prin sentința nr. din .2010 Tribunalul Bihor a admis în parte acțiunea formulată de reclamanta cu sediul în Oradea, nr., jud., în contradictoriu cu pârătele **ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI ORADEA**, cu sediul în Oradea, str.D.Cantemir nr.2-4,

jud.Bihor, DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR, cu sediul în Oradea, str.D.Cantemir nr.2B, jud.Bihor, și AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ, cu sediul în București, str.Apolodor nr.17, sector 5 și, în consecință:

- a dispus anularea Deciziei nr.2008, a Raportului de inspecție fiscală nr.2008, a Deciziei de impunere nr.2008 și a Dispoziției de impunere obligatorie nr.2008.

- a constatat că reclamanta este îndreptățită la rambursarea taxei pe valoarea adăugată în cuantum de lei, pentru operațiunile întreprinse în perioada iunie 2005 – martie 2008.

A respins celelalte pretenții solicitate.

Pentru a pronunța astfel, instanța de fond a reținut următoarele:

Prin Decizia de impunere nr.2008 și Dispoziția de impunere nr.2008, emise în baza Raportului de inspecție fiscală nr.2008, s-a respins cererea reclamantei

de rambursare a TVA-ului în sumă de lei și au fost stabilite obligații fiscale suplimentare în sumă de lei, din care lei TVA și lei majorări de întârziere aferente. Pentru a stabili aceste măsuri fiscale, pârâtele au reținut că reclamanta a realizat în perioada 01.06.2005 - 31.03.2008 venituri din operațiuni impozabile constând în operațiuni impozabile reprezentând prestări de servicii și venituri din operațiuni ce nu intră în sfera aplicării TVA, însă a dedus taxa în sumă totală de lei din facturi fiscale reprezentând achiziții atât pentru operațiunile care dau drept de deducere, cât și pentru operațiunile care nu dau drept de deducere. De asemenea, au reținut în sarcina acesteia faptul că, în trim. II al anului 2006, nu a înregistrat în jurnalul de vânzări TVA în sumă lei, înscrisă ca TVA, colectată în factura fiscală nr.2006, reprezentând servicii prestate de SC „Q” SA.

Pentru a verifica dacă operațiunile efectuate de către reclamantă au intrat sau nu în sfera aplicării TVA-ului, respectiv de a stabili care dintre operațiunile întreprinse de către aceasta dau drept de deducere și care nu dau drept de deducere, instanța a încuviințat proba cu expertiza contabilă.

Din raportul de expertiză fiscală depus la filele 58-66 dosar, rezultă că valoarea TVA-ului deductibil aferent activităților economice întreprinse de reclamantă în perioada examinată este în valoare de lei, iar TVA-ul colectat aferent activităților economice este în valoare de lei, de unde rezultă că reclamanta are dreptul la rambursarea TVA-ului în valoare de lei. Totodată, expertul conchide că soldul negativ de TVA intervine în trim. II al anului 2007, până la această dată reclamanta datorând majorări de întârziere aferente TVA-ului pe care trebuia achitat în cuantum de lei.

Față de aceste constatări, făcute de către expertul fiscal, constatări care se coroborează întocmai cu celelalte înscrisuri aflate la dosar, instanța, văzând în drept și disp. art.147 C.fiscal, a admis în parte acțiunea formulată și, în

consecință, a dispus anularea Deciziei nr. 72/07.2008, a Raportului de inspecție fiscală nr. 1/05.2008, a Deciziei de impunere nr. 1/06.2008 și a Dispoziției de impunere obligatorie nr. 1/07.2008 și a constatat că reclamanta este îndreptățită la rambursarea taxei pe valoarea adăugată în cuantum de 2.000 lei, pentru operațiunile întreprinse în perioada iunie 2005 – martie 2008, fiind respinse pretențiile reclamantei cu privire la obligarea pârâtelor de rambursare a TVA-ului pentru diferența dintre suma solicitată și suma la care expertul contabil a reținut că ar fi îndreptățită.

Împotriva acestei sentințe, în termen, scutite de plata taxei de timbru au declarat recurs: **ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI ORADEA , DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE** în nume propriu și în reprezentarea **AGENȚIEI NAȚIONALE DE ADMINISTRARE FISCALĂ BUCUREȘTI.**

Prin recursul declarat Direcția Generală a Finanțelor Publice în nume propriu și în reprezentarea Agenția Națională de Administrare Fiscală București , a solicitat admiterea acestei căi de atac și modificarea în parte a sentinței.

În motivare arată că prin DECIZIA de impunere nr. 1/06.2008 , Dispoziția nr. 1/07.2008 emise în baza Raportului de inspecție fiscală nr. 1/05.2008 s-a stabilit că reclamanta nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru a beneficia de dreptul de rambursare a TVA –ului în sumă de 2.000 lei, iar pentru operațiunile desfășurate în perioada iunie 2005- martie 2008 aceasta datorează bugetului de stat obligații fiscale suplimentare în sumă de 2.000 lei reprezentând TVA și accesoriile aferente , în scopul verificării documentelor justificative pe baza cărora operațiunile respective au fost înregistrate în evidența contabilă a acesteia și pentru a se stabili în ce măsură achizițiile efectuate în perioada iunie 2005- martie 2008 au fost destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile și a se verifica modul de înregistrare a facturilor cu TVA în jurnalul de vânzări a fost încuviințată efectuarea unei expertize contabile.

Pe baza concluziilor raportului de expertiză, instanța de fond a reținut că reclamanta este îndreptățită la rambursarea TVA în sumă de 2.000 lei din totalul de 2.000 lei din decontul aferent lunii martie 2008, dispunând anularea actelor administrative atacate și exonerarea acesteia de la plata obligațiilor fiscale stabilite în sarcina sa în sumă de 2.000 lei.

Prin obiecțiunile formulate la raportul de expertiză s-a solicitat să se depună la dosar de către expert acele documente justificative despre care se susține în raportul de expertiză că au fost omise inițial în situația prezentată organelor fiscale.

Din documentele anexate de expert rezultă că pe factura nr. 1/07.2007 sunt înscrise servicii de consultanță conform actelor adiționale nr. 6 și 7 la contractul de servicii nr. 1/07.2005. Din analiza celor două acte adiționale rezultă cu claritate faptul că serviciile respective se referă

doar la actul adițional nr. 7 în cuprinsul căruia la capitolul V „ Modalități și termene de plată” suma înscrisă este identică cu cea din cuprinsul facturii nr. 20/15.03.2007.

Având în vedere că obiectul actului adițional nr. 7/15.03.2007 constă în elaborarea de către prestatorul SC Q. SA a unui Plan de amenajare a Teritoriului, concluziile expertizei ar fi fost întemeiate în situația în care din actele anexate ar fi rezultat faptul că TVA dedusă în sumă de 204,40 lei înscrisă pe factura nr. 1/15.03.2007 este aferentă unor operațiuni taxabile, respectiv dacă taxa pe valoarea adăugată este aferentă achiziționării unor servicii care ulterior au fost puse la dispoziția membrilor asociației sau au fost refacturate către alte entități.

Consideră că nu se confirmă concluziile raportului de expertiză în sensul că reclamanta ar fi îndreptățită la rambursarea sumei de 204,40 lei reprezentând TVA și la exonerarea de la plata obligațiilor fiscale în sumă de 204,40 lei reprezentând TVA și accesoriile aferente.

În drept a invocat articolul 304 punct 9 cod procedură civilă.

Prin recursul declarat Administrația Finanțelor Publice A Municipiului Oradea întemeiat pe prevederile articolului 304 punct 9 cod procedură civilă, a solicitat admiterea acestei căi de atac, modificarea în parte a sentinței atacate și menținerea actelor administrativ fiscale anulate ca fiind legale și temeinice.

În motivele de recurs arată că în urma controlului efectuat s-a stabilit în sarcina reclamantei plata sumei de 204,40 lei reprezentând TVA și majorări de întârziere.

Reclamanta a realizat în perioada 01.06.2005-31.03.2008 venituri din operațiuni impozabile constând în operațiuni impozabile reprezentând prestări servicii și venituri din operațiuni ce nu intră în sfera aplicării TVA, însă a dedus taxa în sumă de 204,40 lei din facturi fiscale reprezentând achiziții atât pentru operațiunile care dau drept deducere, cât și pentru operațiunile care nu dau drept de deducere. De asemenea s-a constatat că în trimestrul II din anul 2006 asociația nu a înregistrat în jurnalul de vânzări TVA în sumă de 204,40 lei înscrisă ca TVA colectată în factura fiscală nr. 1/15.03.2006 reprezentând servicii prestate de Q. SA București.

Reclamanta a întocmit distinct jurnalele de cumpărare cu TVA aferentă activității economice pe perioada iunie 2005 - martie 2008, organul de control acceptând situațiile întocmite de reclamantă, a stabilit că pentru perioada verificată, din TVA dedus în sumă totală de 204,40 lei avea drept de deducere doar pentru TVA în sumă de 204,40 lei aferentă bunurilor și serviciilor utilizate în folosul operațiunilor impozabile efectuate, iar pentru diferența TVA în valoare de 204,40 lei aferentă achizițiilor care au fost destinate utilizării pentru operațiuni impozabile, contestatoarea nu avea drept de deducere.

Pentru serviciile efectuate conform contractului de servicii nr. / .2005 pentru factura nr. / 2006, arată că aceasta nepurtând mențiunea „scutit cu drept de deducere” „scutit fără drept de deducere” „neimpozabil” sau „neinclus în baza de impozitare” avea obligația să înregistreze această taxă în registrul jurnal de vânzări și în decontul TVA întocmit pe luna mai 2006, suma fiind de plată în sarcina sa.

Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs invocate, precum și sub toate aspectele în baza prevederilor articolului 304¹ cod procedură civilă, instanța apreciază recursul declarat de recurenții Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor în nume propriu și în reprezentarea Agenția Națională de Administrare Fiscală București și Administrația Finanțelor Publice A Municipiului Oradea ca fiind nefondate pentru următoarele considerente:

Instanța de fond a pronunțat soluția criticată prin prezentul recurs ținând cont de raportul de expertiză fiscală depus la filele 58-66 dosar fond, prin care s-a stabilit că valoarea TVA-ului aferent activităților economice întreprinse de societatea intimată în perioada 01.06.2005-31.03.2008 este de lei, iar TVA-ul colectat aferent activităților economice este în valoare de lei, de unde rezultă că reclamanta are dreptul la rambursarea TVA-ului în valoare de lei.

Totodată, expertul fiscal a concluzionat că soldul negativ de TVA intervine în trimestrul II al anului 2007, până la această dată societatea reclamantă datorând majorări de întârziere aferente TVA-ului care trebuia achitat în cuantum de lei.

Astfel, prin expertiza contabilă efectuată în cauză au fost verificate actele justificative pe baza cărora operațiunile au fost înregistrate în evidența contabilă, în jurnalele de cumpărări și jurnalele de vânzare aferente activităților economice pentru perioada iunie 2005- martie 2008, documentele avute în vedere de expertul fiscal la studierea raportului fiind: copia jurnalelor de cumpărări aferente anilor 2005, 2006 și 2007, copia facturii nr. / 2007, copia contractului de prestări servicii nr. / 2005 aferente facturii mai sus menționate și copia actului adițional nr. 6 și 7 la care se referă factura respectivă.

Prin recursurile declarate în cauză se contestă raportul de expertiză contabilă, instanța de recurs apreciind ca neîntemeiată critica referitoare la faptul că din analiza actelor adiționale nr. 6 și 7 la contractul de prestări servicii nr. / 2005 rezultă că serviciile respective se referă doar la actul adițional nr.7, în cuprinsul căruia la capitolul V „Modalități și termene de plăți” suma înscrisă este identică cu cea din cuprinsul facturii nr. / 2007.

Câtă vreme recurențele pârâte și-au însușit raportul de expertiză prin nesolicitarea efectivă a unei lucrări de contraexpertiză, instanța nu poate lua în considerare aceste critici, cu atât mai mult cu cât expertul fiscal a întocmit

raportul în funcție de toate documentele precizate mai sus, între care se regăsesc și actele adiționale nr.6 și 7 invocate de recurente.

Față de cele de mai sus, în baza considerentelor expuse în temeiul prevederilor articolul 312 cod procedură civilă, recursurile declarate de recurentele Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor în nume propriu și în reprezentarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală București și Administrația Finanțelor Publice A Municipiului Oradea vor fi respinse ca nefondate.

Fără cheltuieli de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge ca nefondate recursurile declarate de declarate de recurentele pârâte: **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR** cu sediul în Oradea, str.D.Cantemir, nr. 2B, jud.Bihor în nume propriu și în reprezentarea **AGENȚIEI NAȚIONALE DE ADMINISTRARE FISCALĂ BUCUREȘTI** cu sediul în București sector 5, str.Apolodor, nr.17, jud.Bihor și **ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI ORADEA** cu sediul în Oradea, str.D.cantemir, nr. 2-4, jud.Bihor , în contradictoriu cu intimata reclamantă cu sediul în , jud.Bihor , împotriva sentinței nr. din 2010 pronunțată de Tribunalul Bihor, pe care o menține în totul.

Fără cheltuieli de judecată în recurs.

IREVOCABILĂ.

Pronunțată în ședința publică azi 2010.

PREȘEDINTE JUDECĂTOR JUDECĂTOR GREFIER

Red.dec.T.I./ 2010

Jud.Fond. B.D..

Dact.

6 EX.în 2010

4 com/

